

Używanie wtyczki pluginu Enigmail w programie Mozilla Thunderbird

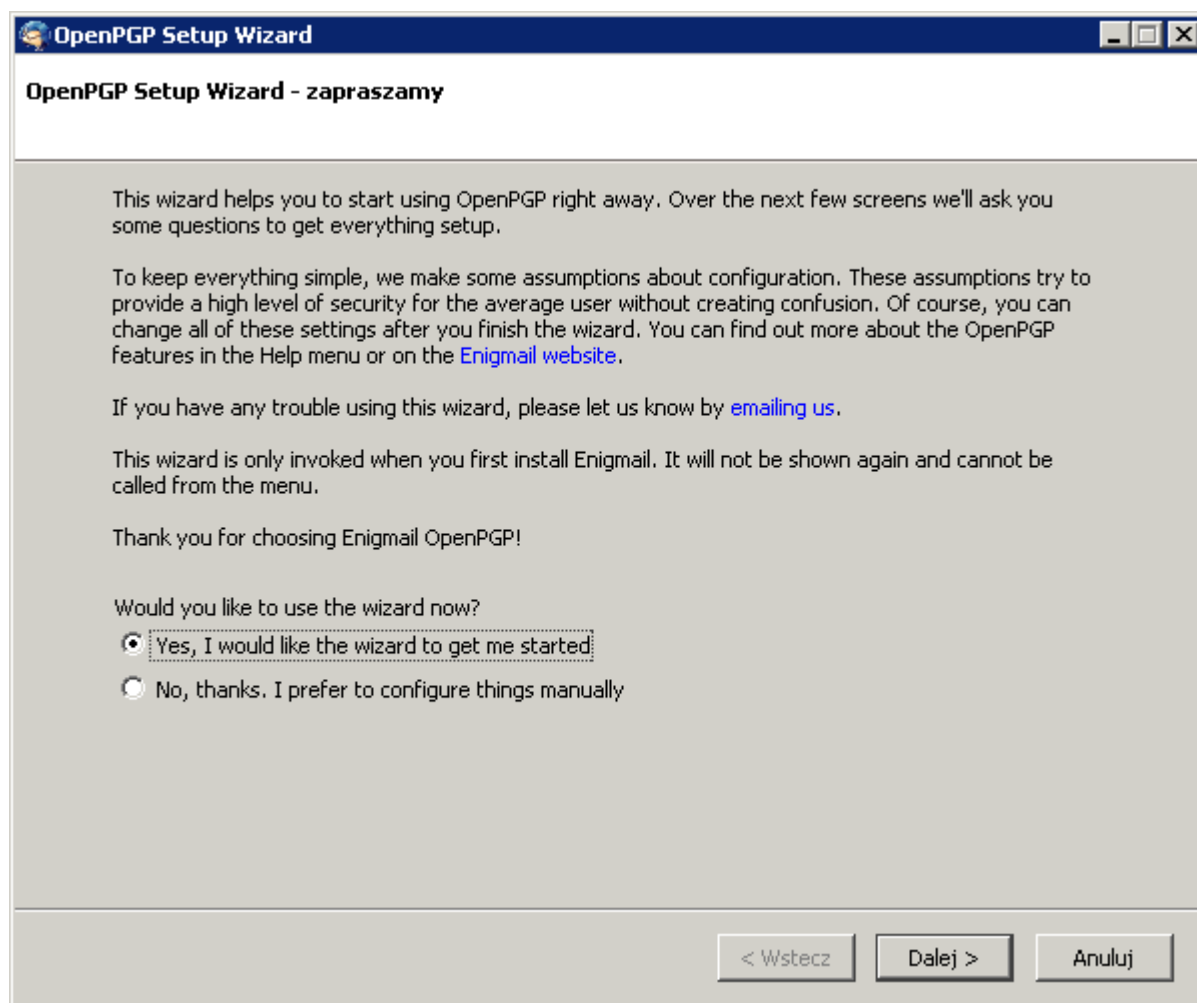
Spis treści

1. Generowanie kluczy.....	2
2. Podpisywanie i szyfrowanie e-maili.....	5
3. Sprawdzanie podpisu, odszyfrowanie e-maila.....	7

1. Generowanie kluczy

Do zaprezentowania możliwości GPG wybraliśmy program Mozilla Thunderbird oraz wtyczkę Enigmail. W Thunderbirdzie należy skonfigurować konto pocztowe. Wtyczkę Enigmail można zainstalować wybierając z menu Narzędzia pozycję Rozszerzenia.

Po instalacji wtyczki w pasku menu pojawi się opcja OpenPGP. Najprostszym sposobem na wygenerowanie kluczy jest wybranie pozycji OpenPGP->Key Management. Przy pierwszym wybraniu tej pozycji powinno pokazać się okno konfiguratora, która pomoże nam w całym procesie.

Rys. 1 Okno powitalne kreatora generacji kluczy

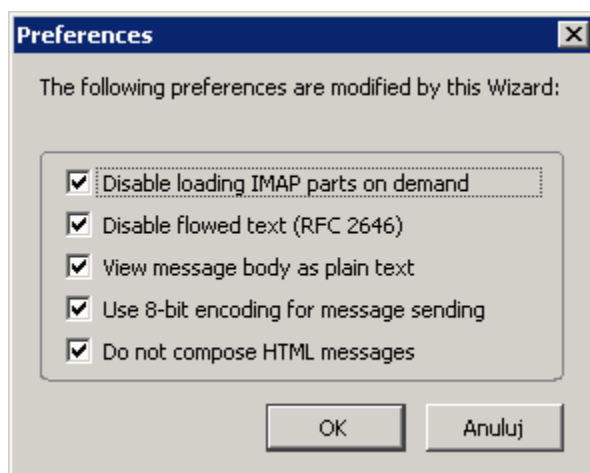
Na pytanie czy chcemy użyć wizarada odpowiadamy Yes i klikamy Naprzód. Następnie jesteśmy pytani o podpisywanie maili. Można wybrać automatyczne podpisywanie każdego maila lub własnoręczne stworzenie reguł. Kolejne pytanie dotyczy szyfrowania maili. Jeśli posiadamy lub jesteśmy w stanie zdobyć klucz osób, do których wysyłamy pocztę można wybrać opcję Yes w przeciwnym razie wybieramy No. Podczas wysyłania maila będzie możliwość wybrania czy chcemy szyfrować przesyłkę, ewentualnie można stworzyć reguły i wybrać adresy e-mail dla których pocztą ma być domyślnie szyfrowana.

W kolejnym kroku można spersonalizować ustawienia klienta poczty.

Do wyboru mamy:

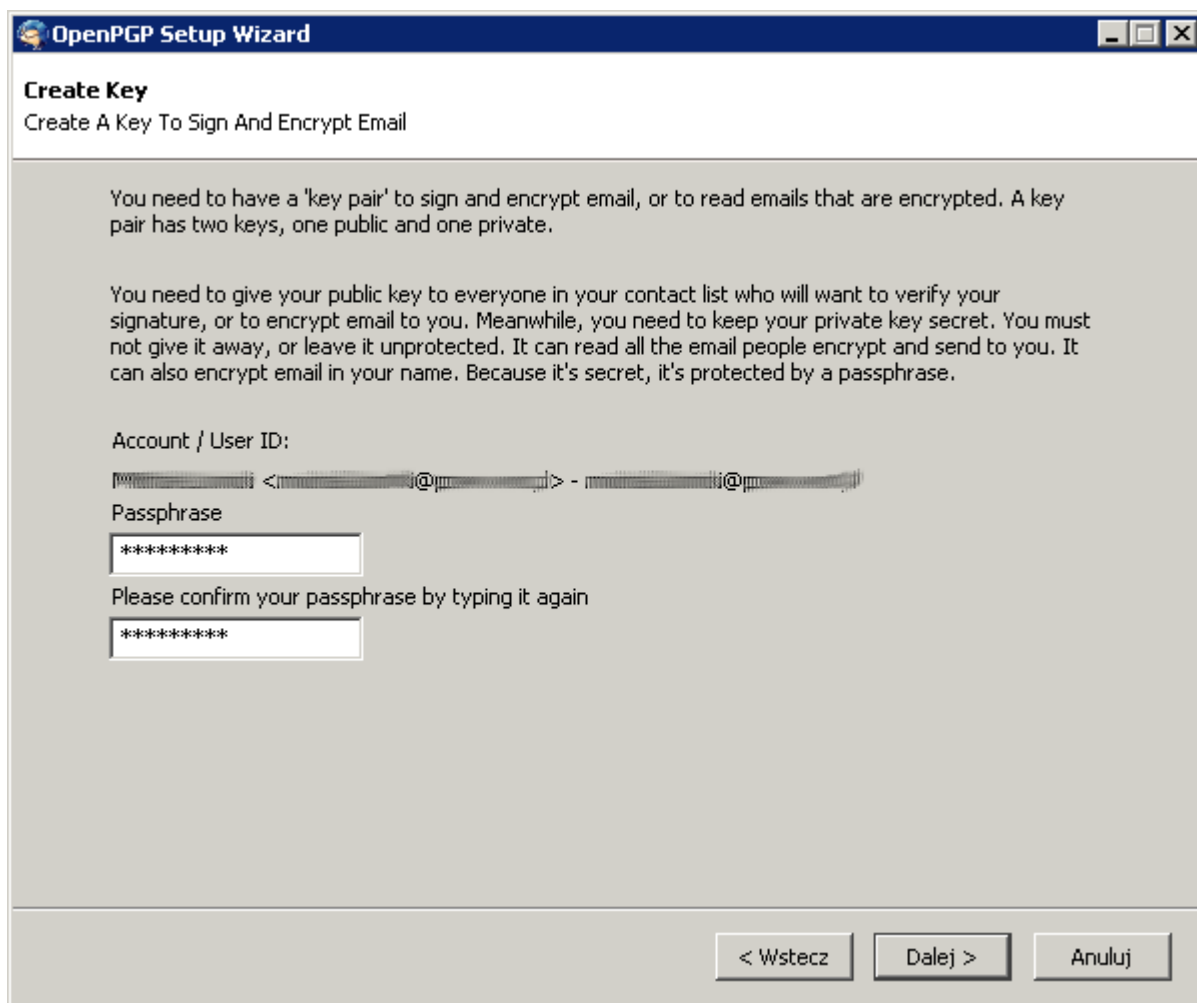
Opcja	Znaczenie
Disable loading IMAP parts on demand	Dotyczy tylko protokołu IMAP. Domyślnie z serwera IMAP pobierane są tylko nagłówki wiadomości. W tym miejscu można zdefiniować czy na żądanie pobierać także pozostałe części maila.
Disable flowed text	Definiuje czy zablokować przepływanie tekstu. Klient poczty może łamać linie wg wewnętrznych ustawień. Tym parametrem ustawiamy czy chcemy, aby mail wyglądał dokładnie tak, jak wysłał go nadawca.
View message body as plain text	Definiuje czy pokazywać wiadomość jako czysty tekst.
Use 8-bit encoding for message sending	Definiuje czy używać 8-bitowego kodowania podczas wysyłania maili.
Do not compose HTML message	Definiuje czy wyłączyć możliwość tworzenia maili w HTMLu.

Po wybraniu opcji jesteśmy pytani o hasło do klucza. Należy wprowadzić mocne hasło, ale łatwe do zapamiętania. Jeśli zapomnimy hasła nie będzie możliwości jego odtworzenia.

Rys. 2 Preferencje wysyłania listów.

W kolejnym kroku pokazuje się krótkie podsumowanie. Domyślnie konfigurator generuje klucz 2048-bitowy ważny przez 5 lat. Po kliknięciu Naprzód widzimy okno generowania klucza.

Rys 3. Kreator kluczy – wprowadzenia hasła klucza prywatnego

Aby klucz był wygenerowany w sposób losowy potrzebna jest duża ilość entropii. Konfigurator podpowiada by w trakcie generowania intensywnie wykorzystywać dysk twardy lub aktywnie przeglądać strony internetowe. Aby dostarczyć odpowiednią entropię można włączyć kopiowanie dużego pliku, z różnymi odstępami czasowymi naciskać klawisze i losowo przesuwać kursor myszy. Po zamknięciu konfiguratora widzimy okno, gdzie można zarządzać dostępnymi kluczami.

2. Podpisywanie i szyfrowanie e-maili.

Program Thunderbird umożliwia bardzo wygodnie szyfrować, deszyfrować, podpisywać i weryfikować podpis wiadomości e-mail oraz zarządzać bazą kluczy.

Najważniejszą funkcją oferowaną przez wtyczkę Enigmail podpisywanie i szyfrowanie maili. Wystarczy zaledwie kilka kliknięć myszką, żeby bezpiecznie wymieniać nawet najbardziej poufne dane przez Internet. Zaszyfrowana w programie wiadomość może być odkodowana dopiero przez odbiorcę. Nawet jeśli wiadomość zostanie podsłuchana podczas transportu przez sieć jej zawartość, dla osoby nieposiadającej klucza prywatnego, będzie bezużyteczna. Równie łatwo można cyfrowo podpisywać maile, aby odbiorcy naszych wiadomości mieli pewność, że pochodzą one od autentycznego nadawcy.

Należy podkreślić, że szyfrowana jest treść maila i ewentualnie załączniki. Nagłówki wiadomości pozostają niezaszyfrowane (część z nich musi być dostępna dla serwerów poczty, część zmienia się podczas transportu), w związku z tym temat maila, który jest jednym z nagłówków, pozostanie niezaszyfrowany.

Domyślnie w mailach wykorzystywane jest tzw. PGP/inline. Informacje o kluczu użytym do zaszyfrowania przechowywane są w treści wiadomości. Stwarza to problemy z szyfrowaniem i podpisywaniem załączników oraz znaków spoza standardowej tablicy ASCII. W związku z tym powstało udoskonalenie w postaci PGP/MIME (PGP Multipurpose Internet Mail Extensions, opisane w RFC 2015 i RFC 3156). W mailach korzystających z PGP/MIME informacje o PGP zawarte są w nagłówkach, a nie w ciele wiadomości. Większość klientów e-mail obsługuje PGP/MIME, więc jeśli mamy pewność, że korespondujemy z osobą, która używa takiego klienta zalecane jest włączenie PGP/MIME. Popularnym programem pocztowym, która nie wspiera PGP/MIME jest Outlook.

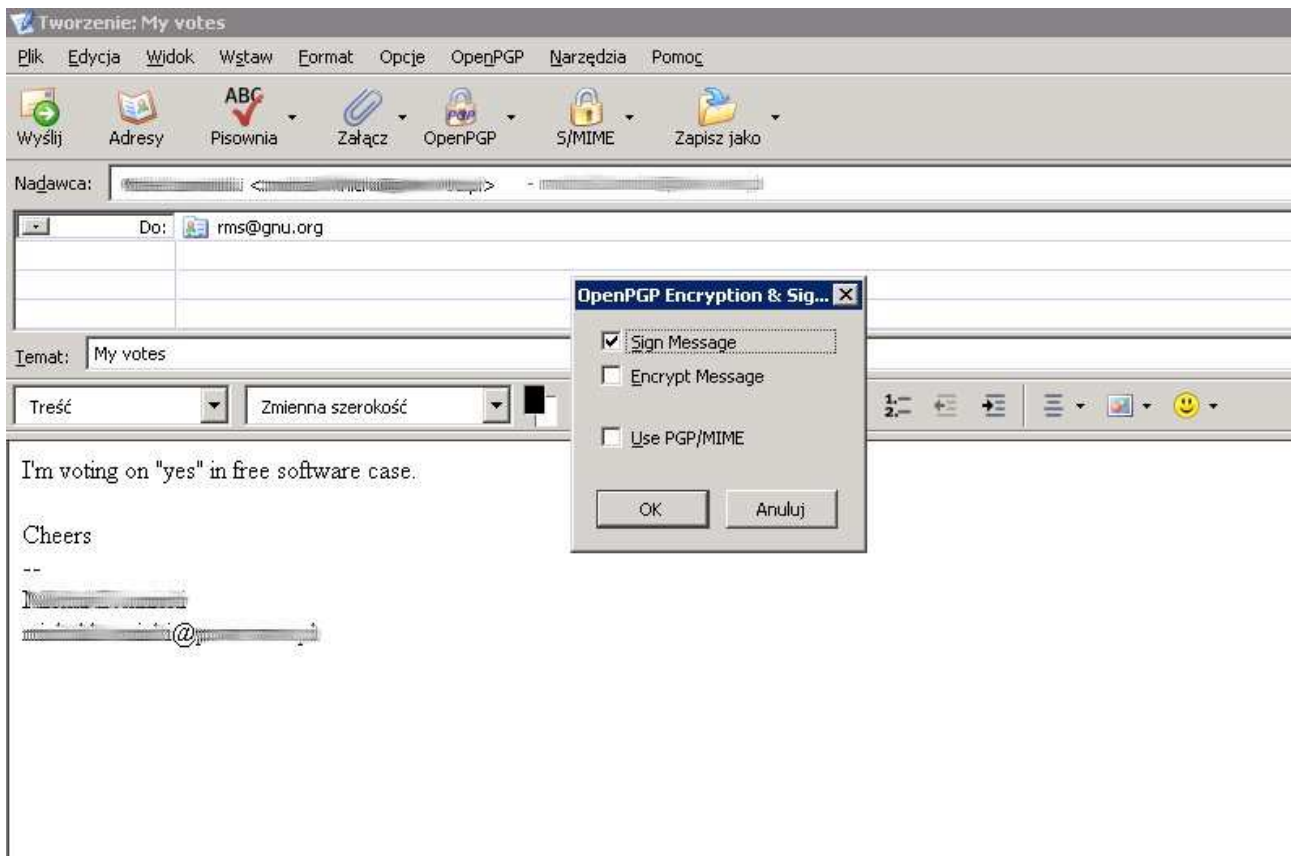
Należy pamiętać, że zaszyfrowanie załącznika może przynieść zaskakujące efekty. Przykładowo jeśli w zaszyfrowanym załączniku znajduje się malware, przejdzie on niepostrzeżenie przez skaner antywirusowy znajdujący się na w systemie lub na bramkach pocztowych.

Kolejnym problemem jest odczytywanie e-maili w webowych klientach poczty. Aby odszyfrować wiadomość należałoby umieścić klucz prywatny na serwerze WWW, tak aby skrypty klienta mogły odszyfrować e-maila. Zgodnie z zasadą głoszącą, że klucz prywatny powinien być dostępny tylko dla jego właściciela, trzymanie klucza na publicznie dostępnym serwerze jest niedopuszczalne. Oczywiście uniemożliwia to odszyfrowanie wiadomości z poziomu czytnika webowego.

Aby zaszyfrować lub podpisać wiadomość oczywiście należy ją najpierw stworzyć. Po wpisaniu adresu odbiorcy, tematu i treści klikamy przycisk OpenPGP.

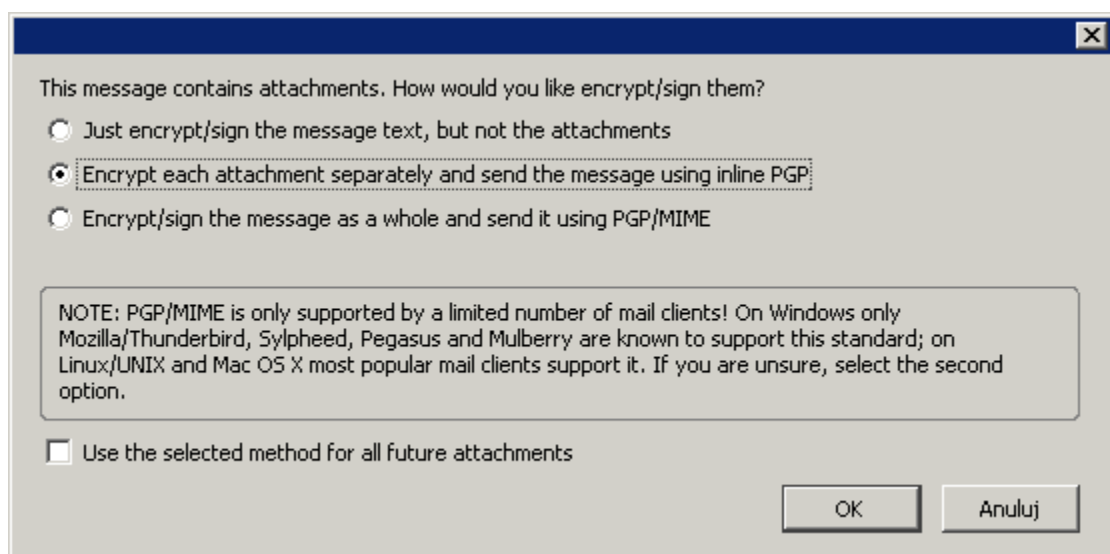
Do wyboru są trzy opcje:

- Sign message – podpisanie wiadomości
- Encrypt message – zaszyfrowanie wiadomości
- Use PGP/MIME – użycie PGP/MIME

Rys 4. Okno podpisywania e-maila w programie Mozilla Thunderbird

Wybieramy żądane opcje i klikamy OK. Teraz pozostało już wybrać pozycję *wyslij*.

Rys. 5 Wybór między PGP/inline i PGP/MIME

Jeśli do e-maila zostały dodane załączniki pokaże się powyższe okno. Do wyboru jest:

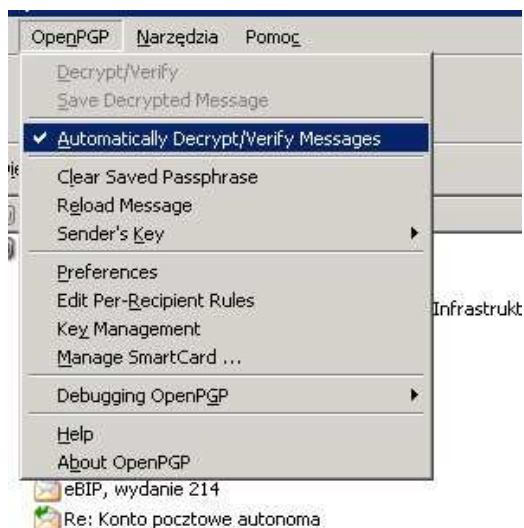
- Zaszyfrowanie/podpisanie samej wiadomości, bez załączników
- Zaszyfrowanie każdego załącznika osobno używając PGP/inline
- Zaszyfrowanie/podpisanie całego e-maila używając PGP/MIME

Wybieramy stosowną opcję, klikamy OK, a następnie *wyslij*. Jeśli została wybrana opcja podpisania wiadomości Thunderbird automatycznie użyje klucza prywatnego nadawcy. Jeśli została wybrana opcja szyfrowania użyty zostanie klucz publiczny odbiorcy. Oczywiście klucze powinny być dostępne w bazie programu.

3. Sprawdzanie podpisu, odszyfrowanie e-maila.

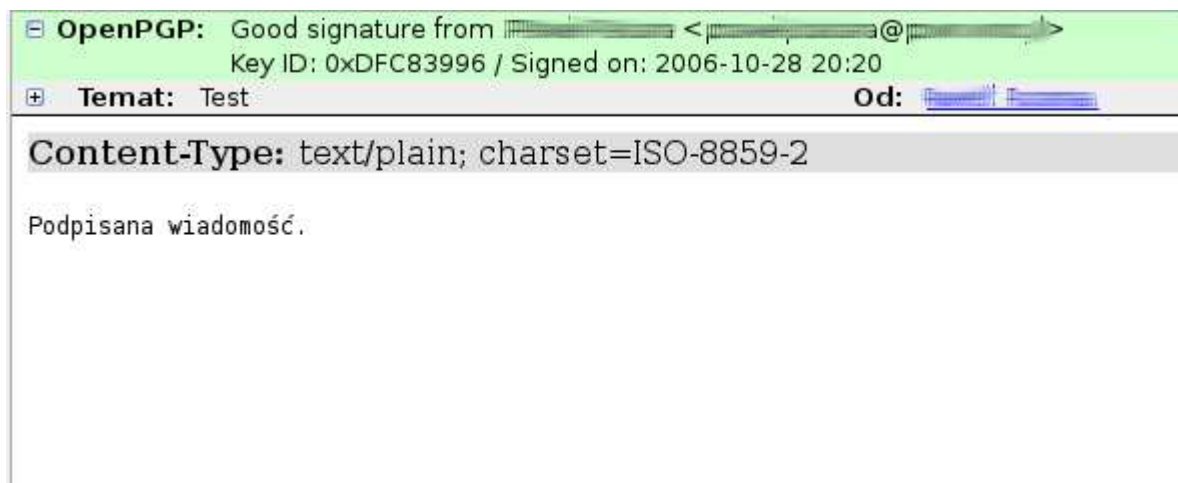
Sprawdzenie podpisu użytego w dostarczonej wiadomości jest równie łatwe jak jego złożenie.

Istnieje możliwość zdefiniowania czy wiadomości mają być automatycznie deszyfrowane i autentykowane. Opcję tą można zmienić w menu OpenPGP/Automatically Decrypt/Verify Messages.

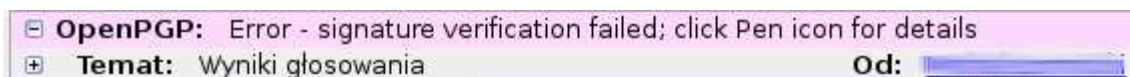
Rys. 6 Menu OpenPGP, wybór automatycznego deszyfrowania/weryfikowania wiadomości

Jeśli otrzymany e-mail jest podpisany poprawnie w oknie wiadomości pokaże się informacja *Good signature from <nazwa nadawcy>*.

Rys 7. Poprawnie podpisany e-mail.

W przeciwnym wypadku ujrzymy ciąg *signature verification failed*.

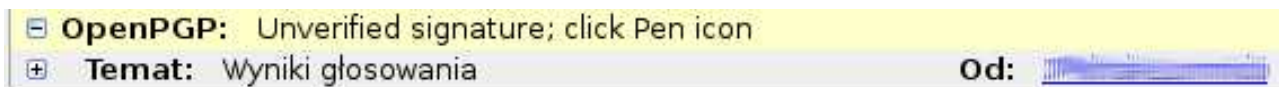

Rys 8. Niepoprawnie podpisany e-mail.

Taka sytuacja może zajść jeśli adres nadawcy nie pasuje do podpisu lub jeśli treść wiadomości

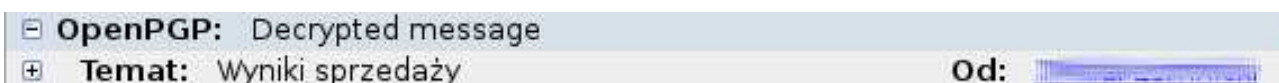
uległa zmianie od czasu podpisania.

Oczywiście, aby sprawdzić czy podpis jest poprawny należy posiadać klucz publiczny nadawcy. Jeśli klucz publiczny jest niedostępny dla Thunderbirda zobaczymy informację *Unverified signature*. Program zaoferuje nam możliwość ściągnięcia klucza z serwera kluczy.

Rys 9. Nieznana sygnatura e-maila.

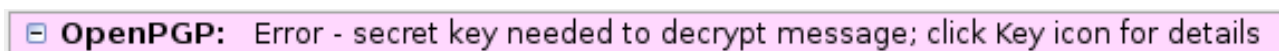
Podobnie sytuacja wygląda przy deszyfrowaniu e-maili. Jeśli zaznaczono opcję Automatically Decrypt/Verify Messages maile będą automatycznie odszyfrowane przed wyświetleniem (oczywiście jeśli dostępny jest klucz prywatny odbiorcy).

Rys 10. Poprawnie odszyfrowana wiadomość.

Jeśli widzimy informację *Decrypted message*, wiadomość została poprawnie odszyfrowana.

Jeśli zdarzy się, że w bazie kluczy nie ma klucza prywatnego odpowiadającego kluczowi publicznemu, którym została zaszyfrowana wiadomość ujrzymy napis *secret key needed to decrypt message*.

Rys 11. Brak klucza prywatnego do odszyfrowania wiadomości.